

ת"פ 22422/03/18 - מדינת ישראל נגד ר.ש.שלמה לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22422-03-18 מדינת ישראל נ' ש' ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

2.ר.ש.

הנאשמים

3.שלמה לוי - עניינו הסתיים

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד איתי שהם ועו"ד הילה מנשה

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד רונן רבי

הנאשם 2

גזר דין לנאשם 2

רקע ותמצית האישום

1. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על יסוד הודאתו מיום 26.6.2019, בפתח פרשת ההגנה, ובמסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**") כדלקמן: עבירה לפי סעיף 244 (בכתב האישום נרשם בטעות סופר 444), ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה לפי סעיף 420 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, עבירה לפי סעיף 415 ביחד עם סעיפים 29 ו- 25 לחוק העונשין, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**") ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.
2. על פי המפורט בכתב האישום שבעובדותיו הודה הנאשם, ביום 28.7.2011 הוגש לבית משפט השלום בתל אביב כתב אישום בת"פ 6904-08-11 כנגד משה צמח (להלן: "**צמח**") ושלוש חברות בניהולו, ביניהן חברת הירדן שירותי מזון בע"מ ח.פ. 513934000 (להלן: "**חברת הירדן**") וחברת ס. צמח בע"מ ח.פ. 513568352 (להלן: "**חברת ס. צמח**") (וביחד להלן: "**החברות**"), בגין אי הגשת דו"חות במועד על ידי החברות למס הכנסה (להלן: "**התיק הפלילי**"). ביום 6.2.2014 הודה צמח בשמו ובשם החברות בכתב האישום בתיק הפלילי וביקש שהות על מנת להגיש דוחות למס הכנסה ולהסיר את המחדל, לצורך המרת כתב האישום בקנס מנהלי.
3. בתאריך שאינו ידוע במדויק אך לא יאוחר מיום 18.10.2013 פנה צמח לרשויות מס הכנסה וביקש

להגיש את דו"חות מס הכנסה של חברת הירדן כדוחות לא מבוקרים, וביום 18.10.2013 נענה בשלילה. בשל רצונו להסיר את המחדל ולאפשר המרת האישום בתיק הפלילי בקנס מנהלי חיפש צמח דרך חלופית להגשת דוחות בשם החברות, כדוחות מבוקרים על ידי רואה חשבון, ביודעו כי לא ניתן להגישם למס הכנסה בדרך המקובלת, בהיעדר ספרי הנהלת חשבונות לתקופת הדו"חות. לשם כך הופנה צמח על ידי בן משפחה לנאשם, שהוא יועץ מס במקצועו, אותו לא הכיר, על מנת שהנאשם יסייע לו למצוא דרך להגיש את דו"חות החברות למס הכנסה.

4. הנאשם פנה לנאשם 3 על מנת שסייע לצמח בהגשת דוחות החברות על ידי הצגתם בכזב כדוחות מבוקרים. הנאשם 3 אינו רואה חשבון בהשכלתו ומקצועו אלא עובד במחלקת התברואה של עיריית רמת גן בפינוי אשפה ולו 10 שנות לימוד. הנאשם קיבל מרואה החשבון שטיפל בעניינו של צמח את הדוחות שהוגשו למס הכנסה ונדחו כמפורט לעיל (להלן: "**הדוחות הקודמים**") וחומרים נוספים שהיו בידו, והעבירם לנאשם 3, ביודעו כי נאשם 3 לא יוכל לבקר את הדוחות על מנת שניתן יהיה להגישם כמבוקרים. על מנת שדו"חות החברות ייחזו להיות מבוקרים וניתן יהיה להגישם למס הכנסה, צירף נאשם 3 אל הדו"חות הקודמים והחומרים הנוספים דו"ח רואה חשבון מבקר וחוות דעת רואה חשבון כוזבים, הנחזים להיות בחתימתו של אלכסיי אלחסוב (להלן: "**אלחסוב**" ו"**הדו"חות הכוזבים**"), אותם זייף נאשם 3.

5. במועד שאינו ידוע, עובר ליום 2.7.2014, החתים הנאשם את צמח על הדו"חות הכוזבים של החברות לשם הגשתם למס הכנסה כדו"חות מבוקרים. הנאשם פעל כאמור ביודעו כי הצגת הדו"חות כדו"חות מבוקרים כוזבת. במועד שאינו ידוע, לא יאוחר מיום 4.10.2014, נפגשו צמח והנאשם לצורך מסירת התשלום עבור הסיוע בהגשת דו"חות החברות. בפגישה, העביר צמח לנאשם ארבע המחאות שסכום כל אחת מהן 12,500 ₪. פרטי ההמחאות נכתבו על ידי הנאשם וההמחאות נחתמו על ידי צמח. בימים 2.7.2014-15.7.2014 הגיש נאשם 3 בשם צמח והחברות את הדו"חות הכוזבים של החברות לפקיד שומה גוש דן ופקיד שומה כפר סבא.

6. במעשים המתוארים ניסו הנאשם והנאשם 3, בצוותא חדא, לקבל במרמה את הנחת דעתו של פקיד השומה כי הדו"חות שהוגשו בשם החברות היו דו"חות מבוקרים שהוגשו כדין, לקבל את הסכמת נציג המדינה בהליך הפלילי, להמיר את האישום הפלילי בקנס מנהלי, ולהביא לכך שצמח והנאשמות יתחמקו ממס בו היו מחויבים לו היה פקיד השומה שם אותם לפי מיטב השפיטה, בהעדר דו"חות מבוקרים, כמתחייב מהוראות הפקודה. במעשיהם אלה עשו הנאשם והנאשם 3, בצוותא חדא, מעשה בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין. כמו כן, עשו בצוותא חדא שימוש במסמך מזויף, בכוונה לקבל באמצעותו דבר, וניסו לקבל דבר מה במרמה בנסיבות מחמירות, לאור כך שמעשי המרמה בוצעו במסגרת הליך משפטי ותוך שימוש במסמכים כוזבים.

7. כתב האישום הוגש במקור גם כנגד הנאשם 3, צמח והחברות. ביום 22.5.2019 ועוד טרם הודיית הנאשם, הודה הנאשם 3 בביצוע העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון. ביום 19.9.2019, תוך אימוץ הסדר הטיעון, נגזר דינו של נאשם 3 על ידי ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי. אשר לעניינם של צמח והחברות, לאחר שמיעת הראיות, ביום 2.8.2019 חזרה בה המאשימה מכתב האישום, וצמח והחברות זוכו מביצוע העבירות אשר יוחסו להם בכתב האישום.

תסקירי שירות המבחן

8. על פי ההסדר הדיני בין הצדדים הוזמן בעניינו של הנאשם תסקיר לעונש טרם שמיעת הטיעונים. **בתסקיר הראשון** מיום 23.2.2020 פורטו נסיבות חייו של הנאשם שהוא אב ל-8 ילדים, חלקם קטינים, פרוד, ועובד החל מאפריל 2019 בעסק בבעלות בנו לייעוץ משכנתאות, ולחובתו הרשעה קודמת שהתיישנה. ילדיו של הנאשם אינם גרים עמו אך לדבריו נפגש עמם מידי שבוע ומשלם מזונות באופן עצמאי ולא מוסדר. עוד פורט כי עבד משך שנים

ארוכות כיועץ מס, גם כעצמאי, ובעקבות ההליך דנן סגר את עסקו לייעוץ מס. לדבריו, לא שיתף את בני משפחתו בקיומו של ההליך משך שש שנים, ובעקבות המפגש עם שירות המבחן שיתף את בנו הבכור ואחד מאחיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות לביצוע העבירות, תוך שמסר כי ביקש לסייע לצמח מתוך רצון לרווח כספי, ללא חשיבה מעמיקה על חומרת ההתנהלות והשלכותיה. להתרשמות שירות המבחן לאורך השנים לא תמיד הקפיד הנאשם על הדברים לעומקם, טשטש גבולות החוק ונקט בעיוותי חשיבה באופן הנותן לגיטימציה למעשיו, כשהסביר לעצמו שאינו פוגע באדם ישירות. לדברי הנאשם, מאז המקרה מקפיד ומציב גבול ללקוחות ומשקיע מאמצים בהימנעות מביצוע עבירות נוספות.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם חש בושה וחרטה והוא בעל תובנה למעשיו. הנאשם תיאר כי הורתע מההליך דנן באופן משמעותי. על פי התסקיר, לאחר ששוקפו לנאשם דפוסיו המרמתיים ודפוסי ההסתרה בהם הוא נוקט, לצד קשייו במתן אמון, שיתוף ובקשת סיוע, באופן המהווה גורם מעכב בחייו, החל הנאשם לגלות מודעות והבנה ראשונית לדפוסיו. לפיכך ולאור ההתרשמות ממצבו וצרכיו הוצע לנאשם להשתלב בטיפול ייעודי בתחום המרמה והוא הביע מוטיבציה מילולית ראשונית לכך. כגורמי סיכון במצבו של הנאשם ציין שירות המבחן את חומרת העבירות ומהותן, את קשיי הנאשם בהצבת גבולות, דפוסי הסתרה וקושי במתן אמון ובקבלת סיוע מגורמים חיצוניים במישור הרגשי והמקצועי. כגורמי סיכוי לשיקום צוינה יציבותו במסגרות השונות לאורך שנים, בפרט במסגרות תעסוקה, המחויבות והאחריות כלפי תפקידיו התעסוקתיים וההוריים, מסוגלותו להעמיק בדפוסי חשיבתו והתנהלותו הבעייתית והמוטיבציה להשתלב בטיפול. בנסיבות אלה, עתר שירות המבחן לדחייה בת שלושה חודשים על מנת להמשיך ולבחון את מידת היראתו של הנאשם לטיפול והגשת תסקיר משלים.

10. **בתסקיר השני** מיום 7.6.2020 פורט כי מאז התסקיר הראשון המשיך הקשר עם הנאשם, אשר אף יזם קשר על מנת לקדם שילוב בטיפול, אך בשל נסיבות הקשורות בשירות המבחן ולאור משבר הקורונה הנאשם לא שולב בקבוצה. צוין כי גם בעת הנוכחית הביע הנאשם מוטיבציה מילולית להשתתף בטיפול, וכן צוינו מאמצי הנאשם לנהל אורח חיים תקין ויציב, והימנעותו ממעורבות שולית. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם מגייס לשיתוף הפעולה, והמליץ על דחייה נוספת על מנת לבדוק את התאמת הנאשם לטיפול.

11. **על פי התסקיר השלישי** מיום 6.9.2020 במהלך תקופת הדחייה נמשך הקשר עם הנאשם, אשר יזם קשר עם שירות המבחן והביע רצון להשתלב בטיפול. עוד פורט כי הנאשם ממשיך לעבוד אצל בנו והביע שביעות רצון מעבודתו וחיו. שירות המבחן שקל שוב את המלצתו לשילוב הנאשם בטיפול בנסיבות, תוך שצוין כי קבוצת הטיפול בתחום המרמה טרם חזרה לפעילות סדירה, ואין צפי לשילוב הנאשם בקבוצה. במסגרת זו פירט שירות המבחן כי הנאשם מגויס לשיתוף פעולה, חווה הרתעה משמעותית מההליך המשפטי, מאז ביצוע העבירות בתיק דנן לא ביצע עבירות נוספות ואף ערך שינוי תעסוקתי ומודע יותר לגורמי הסיכון במצבו, וההערכה היא כי פחת הסיכון במצבו. המלצת שירות המבחן היא לענישה בדמות צו של"צ למשך 250 שעות, כשההתרשמות היא שענישה מסוג זה לא תטשטש בעיניו את חומרת התנהלותו, והמחירים ששילם בשל הימשכות ההליך הפלילי נחוו כמציבי גבול ומרתיעים עבורו באופן מספיק. בנוסף, המליץ שירות המבחן על השתתפות מאסר על תנאי. שירות המבחן לא בא בהמלצה לביטול הרשעה בראי כך שהנאשם אינו עוסק עוד כיועץ מס ואינו מתעתד לשוב ולעסוק בתחום, ועל פי ההתרשמות אין בהרשעה כדי לפגוע בתעסוקתו כיום ובעתיד.

תמצית טיעוני המאשימה לעונש

12. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת סיפור המרמה שמגולל כתב האישום, את התעוזה בה נקט הנאשם ואת חומרת הנסיבות, הפנה לערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם ולפגיעה בסדר החברתי והמשפטי כמו גם בקופה הציבורית ממעשיו, וביקש להתייחס לכלל העבירות כאירוע אחד לצרכי ענישה. לטענתו, אין להשוות בין עונשו של נאשם 3, אשר נגזר תוך אימוץ הסדר הטיעון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, לעונש שיש לגזור על הנאשם. ב"כ המאשימה

טען כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות משמעותי הרבה יותר, בשים לב להיקף וטיב הפעולות שביצע ויכולתו להבין את הפסול במעשיו בהיותו יועץ מס, בעל מומחיות והבנה לתכנן את פעולות המרמה ולהוציאן לפועל. לטענתו, למקצועו של הנאשם כיועץ מס, שהוא עיסוק בגינו נושא הנאשם בזכויות וחובות, משמעות בקביעת מתחם הענישה, תוך שהפנה לפסיקה לפיה ביצוע עבירות על ידי יועץ מס פוגע במידה ניכרת באמון הציבור במערכת ובאמון הרשויות ביועצי המס. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ביחס לענישה הנוהגת. לשיטתו, על מתחם הענישה להיקבע בין 9 ו-24 חודשי מאסר בפועל.

13. אשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות רק בפתח פרשת ההגנה לאחר שהכחיש את המעשים, כך שלטענתו יש לזקוף לזכותו נטילת אחריות באופן מוגבל בלבד. עוד הוסיף כי על פי התסקיר לא נראה כי עונש מאסר יביא לפגיעה מיוחדת בנאשם ומשפחתו, מעבר לפגיעה הברורה, וציין את עיקרי התסקיר ואת גורמי הסיכון במצבו שלא השתנו משלא שולב הנאשם בטיפול, גם אם לא באשמתו. ב"כ המאשימה אף הפנה להרשעתו הקודמת של הנאשם משנת 2007, וטען כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו. עוד עתר כי ישקלו שיקולי הרתעה בעת גזירת הדין, וכי לא תאומץ המלצת שירות המבחן לענישה בדמות של"צ. בנסיבותיו של הנאשם, עתר ב"כ המאשימה כי ייגזר עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי, וכי עותק מגזר הדין יומצא למועצת יועצי המס.

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

14. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו אב ל-8, אשר הודה, נטל אחריות לביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי. לדבריו, מאז הדיון הראשון צוין כי מתגבש הסדר בין הצדדים, אך הדבר לא הסתייע בסופו של יום. לטענתו, ברגע שהובן כי לא ניתן יהיה להגיע להסדר טיעון, בחר הנאשם להודות באופן מידתי, הגם שיכול היה להסתתר מאחורי העובדה שמי שביצע את המעשים הוא הנאשם 3. ב"כ הנאשם הפנה לתחושות הבושה והחרטה שחש הנאשם על פי התסקירים שהתקבלו, ופירט את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, ואירועים קשים בחייו אשר ברקע ביצוע העבירות. בהקשר זה פורט שאחד מאחיו נפטר מסרטן, והשני שהיה שותפו במשרד, עבר אירוע מוחי כשהנאשם היה לצדו, ונותר נכה סיעודי. לדברי הסנגור, לבד מהעובדה שהנאשם מפרנס את שתי משפחותיו, היה עליו לעזור בפן הרגשי והכלכלי לאחיו. כמו כן ציין כי הנאשם תומך גם באמו, והגיש מסמכים הנוגעים לבני משפחתו (ענ/1 ו-ענ/2). ב"כ הנאשם אף טען לשיהוי ממועד ביצוע העבירות ועד הגשת כתב האישום, משך כ-6 שנים, כשמוסכם כי מועד חקירת העבירות בשנת 2014, וכי ביצוע נודע למאשימה בסמוך לביצוע. בנוסף טען כי מאז ביצוע העבירות לא הסתבך הנאשם בביצוע כל עבירה.

15. לטענת ב"כ הנאשם חלקו של הנאשם קטן מחלקו של נאשם 3 בביצוע העבירות, משהיה מתווך בלבד בעוד הנאשם 3 ביצע את המעשים, ואף יוחסה לו גם עבירת זיוף. להשקפתו יש לתת את הדעת לכך שפקיד שומה כפר סבא מקבל לעיתים דו"חות לא מבוקרים, ולשקול לקולא כי לא נגרם נזק לקופה הציבורית מביצוע העבירות (ב"כ המאשימה חלק על עובדה זו). בנוסף, הפנה לתסקירים שהתקבלו, לכך שעולה מהם שהנאשם קיבל אחריות והורתע באופן משמעותי, להתרשמות החיובית של שירות המבחן מתפקוד הנאשם במסגרות חייו, ולכך שחרף דחיות שניתנו וניסיונות חוזרים של הנאשם ליזום את הקשר מול שירות המבחן, לא שולב הנאשם בקבוצה טיפולית בשל התפשטות נגיף הקורונה. לטענתו, בנסיבותיו של הנאשם ומשהסיכון ממנו פחת, יש להעדיף ענישה שיקומית כהמלצת שירות המבחן, כשעונש מאסר מאחורי סורג ובריח יביא לפגיעה בילדיו הקטינים (בני 3, 6 ו-8). בנוסף טען כי רישיונו של הנאשם כיועץ מס יילקח ממנו, וגם בכך עונש לנאשם.

דבר הנאשם

16. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, לדבריו עשה טעות אימה ומזה 6 שנים אינו ישן, סובל מלחץ גדול וחי

מכדורים. בנוסף, פירט אודות נסיבותיו המשפחתיות הקשות וביקש סליחה והתחשבות.

מתחם העונש ההולם

17. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. **אשר לערכים המוגנים בעבירות שביצע הנאשם**, צודק ב"כ המאשימה בטענותיו לפיהן יש בעבירות כדי לפגוע פגיעה ממשית בסדר החברתי והמשפטי ותקינות ההליך המשפטי, בשים לב לכך שהמדובר במעשים שנועדו לפגוע ולהכשיל הליך שיפוטי מתנהל ולהביא להטעיית בית המשפט ורשות המסים, ולעיוות דין. במעשים אלה יש אף כדי להביא לפגיעה עקיפה באמון הציבור בבית המשפט ובמעמדו של בית המשפט, וכך גם באמון ברשות המסים, ובערך המוגן של גילוי האמת ועשיית משפט אמת. פגיעה בערכים אלה אף פוגע באופן עקיף גם באמון הציבור במערכת המשפט.

18. בנוסף לפגיעה בערכים המוגנים שלעיל יש בעבירת המס שביצע הנאשם, שבבסיסה מרמה ותחבולה, כדי לפגוע במרקם החברתי במדינה ופוטנציאלית אף בקופה הציבורית, וגם מביצועה נפגע ערך השוויון ואמון הציבור ברשויות החוק. פעמים רבות אף מוכח הנזק לקופה הציבורית הלכה למעשה. בביצוע העבירה יש אף כדי להביא לשיבוש הפעולה התקינה של מנגנון המסים. המדובר בעבירה שביצועה קל וגילוייה קשה, וקיים פיתוי גדול לבצעה. בשל כך, לאור חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, נקבע לא אחת כי בסוג זה של עבירות מקבלים האינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה בכורה על פני נסיבות אישיות, וכי דרך המלך היא גזירת עונש של מאסר בפועל בגין ביצוע (ע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018)).

19. **אשר לנסיבות ביצוע עבירות:** המדובר בעבירות שונות אשר בוצעו על ידי הנאשם כמפורט לעיל, ובכללן ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, תוך שימוש במסמכים מזויפים. העבירות בוצעו בתחכום רב ותוך תכנון מוקדם, ביחד עם הנאשם 3, לשם בצע כסף ורווח קל, בכוונה להכשיל הליך שיפוטי, להביא לעיוות דין, ולסייע לצמח ולחברות להתחמק ממס במרמה. לא מצאתי לתת משקל לקולא לטענה מפי הסנגור לפיה קיימים מקרים בהם פקיד השומה מסכים לקבל דו"חות לא מבוקרים. עובדה נטענת זו איננה מצוינת בכתב האישום או מוסכמת, אך גם אם הייתה מוסכמת, אין בה כדי להשפיע על חומרת המעשים ומידת האשם של הנאשם. בנוסף, בעת בחינת הנסיבות, אין להתעלם מכך שהנאשם הוא יועץ מס במקצועו, ועסק בכך בעת ביצוע העבירות. מכוח עיסוקו כיועץ מס חב הנאשם בחובת אמון מוגברת וחובת זהירות לרשות המסים - ובמעשיו, דרס הנאשם ברגל גסה את האמון שניתן בו בהקשר זה - עניין זה נשקל לחומרה בעניינו בעת בחינת הנסיבות (ראו: ע"פ 916/84 ישעיהו יעקובי נ' מדינת ישראל (12.1.1986), ע"פ 6016/93 מאיר צרשניה נ' מדינת ישראל (11.7.1994), ות"פ 49112-11-11 מדינת ישראל נ' יוסף לוי סאמט (6.9.2015)).

20. כפי שמלמדות עובדות כתב האישום בהן הודה, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות דומיננטי יותר מחלקו של נאשם 3, ומתן עולה כי הנאשם הוא זה אשר פנה לנאשם 3 שסייע לצמח להגיש את הדו"חות על שם החברות לרשות המסים, תוך הצגתם ככזב כדו"חות מבוקרים. הנאשם הוא זה אשר קיבל מרואה החשבון שהתעסק בענייניו של צמח את הדו"חות הקודמים שהוגשו למס הכנסה ונדחו על ידי פקיד השומה וחומרים נוספים, והעבירם לנאשם 3, בידעו כי לא יוכל לבקר את הדו"חות כדי להגישם מבוקרים. הנאשם הוא זה אשר החתים את צמח על הדו"חות הכוזבים על מנת להגישם למס הכנסה כדו"חות מבוקרים, בידעו כי הם כוזבים, לאחר שצורף אליהם דו"ח רואה חשבון מבקר וחווה דעת רואה חשבון כוזבים, הנחזים להיות בחתימת אלחסוב, אותם זייף נאשם 3. הנאשם הוא אף זה אשר נפגש עם צמח לצורך מסירת תשלום עבור הסיוע בהגשת דו"חות החברות, וקיבל מידי צמח 4 המחאות שסכום כל אחת מהן

12,500 ₪, עליהן חתם צמח, כשהנאשם הוא זה אשר רשם את הפרטים בהן. לצד האמור, בעת בחינת והשוואת העונשים של הנאשם ונאשם 3 וקביעת מתחם הענישה, אין להתעלם מכך שכאמור נאשם 3 הוא זה אשר ביצע את מעשי הזיוף של דו"ח רואה חשבון מבקר וחוות דעת רואה חשבון הכוזבים, הנחזים להיות בחתימת אלחסוב, ואף הורשע כאמור בעבירת זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, לצד יתר העבירות בהן הורשע הנאשם.

21. מהמפורט לעיל עולה תמונה של פגיעה ממשית בערכים המוגנים מביצוע העבירות על ידי הנאשם, וזאת אף אם יינתן משקל מסוים לקולא לדברי הנאשם בדבר הרקע לביצוע, פטירתו של אחד מאחיו ממחלה קשה, והטראומה מאירוע מוחי שעבר אחיו השני שעבד עמו, לו היה עד, ותוצאותיו, והצורך לדאוג לאחיו בפן הרגשי ובכלל.

22. בעת קביעת מתחם הענישה, בחנתי את הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה, עיינתי בפסיקה נוספת, ואף נתתי דעתי למתחם הענישה שנקבע בעניינו של נאשם 3. בקשר **לענישה הנוהגת** יש לזכור כי אין זה המדד היחיד ואף לא החשוב ביותר בעת קביעת מתחם הענישה. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו, מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/16 ג'אבלי נגד מדינת ישראל (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015)). להלן תפורט פסיקה רלבנטית המדגימה את הענישה הנוהגת במקרים דומים ממנה ניתן ללמוד כי במקרים לא מעטים, בנסיבות דומות, נקבע בתחתית מתחם הענישה עונש מאסר ממשי אותו ניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות, ובתקרתו תקופת מאסר ממשית מאחורי סורג ובריה:

· עפ"ג (חי') 3898-05-15 אלמגור נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז חיפה (פלילי) (9.6.2015), בעניין זה הורשע המערער בבית משפט השלום, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, ובידוי ראיות. בית משפט השלום קבע מתחם שבין 6 ו-18 חודשי מאסר וגזר על המערער 12 חודשי מאסר. כמו כן הופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים כך שסך עונשו של הנאשם עמד על 22 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי הענישה שהטיל בית משפט השלום אינה חמורה, אף לאור עברו הפלילי של המערער והמאסר המותנה שהיה לחובתו בעת ביצוע העבירות.

· ע"פ 3725/19 מדינת ישראל נ' זידאן (27.1.2020), בעניין זה הורשעו המערערים על יסוד הודאתם במסגרת הסדר דיוני, בבית המשפט המחוזי בריבוי עבירות של זיוף בנסיבות, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות, עבירות מס בהיקף ניכר, קשירת קשר לביצוע פשע, איסור הלבנת הון, שיבוש מהלכי משפט, בידוי ראיה, ואיומים. בית המשפט המחוזי סקר את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים של עבירות כלכליות, וקבע, בשים לב לחומרת העבירות ולנסיבות ביצוע, כי מתחם העונש ההולם הכולל נע בין 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ובין 36 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

· עפ"ג (ב"ש) 30924-07-18 חלילי נ' מדינת ישראל (22.10.2018), שם הורשע המערער בבית משפט השלום לאחר שמיעת ראיות בעבירות שימוש במסמך מזויף כדי לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ועבירה של קבלת דבר במרמה. המערער השתמש בתעודה מזויפת לפיה למד וסיים בהצלחה קורס מנהלי עבודה, ועל יסוד אותה תעודה מזויפת נרשם בפנקס מנהלי עבודה במשרד התמ"ת ועסק במקצוע בפועל. בית משפט השלום קבע מתחם בין מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, וגזר על המערער 6 חודשי עבודות שירות לצד ענישה נלווית. ערעור המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ (חי') 26040-11-11 **מדינת ישראל נ' זנטי** (28.5.2015) - נאשם 5 אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע 3 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, 3 עבירות של סיוע לשיבוש מהלכי משפט, 3 עבירות של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף, 3 עבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 3 עבירות של סיוע לניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשמים קשרו קשר על מנת להשתלט במרמה על נכסיהם של מנוחים, הציגו מצגי שווא, זייפו מסמכים, וכך השיגו החלטות וצווים של רשמי לשכות ההוצאה לפועל, ובחלק מהמקרים היה שותף למעשי המרמה והזיוף פקיד לשכת ההוצאה לפועל בחיפה, שנדון בתיק נפרד. בית המשפט קבע בעניינו של נאשם 5 מתחם שבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ת"פ 153/08 **מדינת ישראל נ' הירש** (31.12.2013), שם בעניינו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, שימוש במסמך מזויף, בידוי ראיות, עדות שקר, שבועת שקר, שיבוש מהלכי חקירה ועבירות נוספות, נקבע מתחם ענישה שבין 6 ו- 36 חודשי מאסר בפועל (ראו את הפסיקה אליה הפנה בית המשפט שם). על הנאשם נגזר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. ערעורים אשר הוגשו לבית המשפט המחוזי והעליון ביחס להכרעת הדין נדחו.

טרם סיום סקירת הפסיקה, לא ניתן להתעלם ממתחם הענישה שנקבע **בעניינו של הנאשם 3** והעונש שהושת עליו, לאחר שאומץ הסדר הטיעון בין הצדדים, שאף לא כלל רכיב של קנס בהסכמת הצדדים. זאת לאור עיקרון אחידות הענישה המצדד **"בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במניינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע"** (ראו ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.2017), המפנה לע"פ 2580/14 **חסן נ' מדינת ישראל** (23.9.2014)). בעת גזירת דינו של נאשם 3 קיבלתי את עתירת המאשימה לקבוע מתחם שבין 6 ו- 14 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, תוך שנתתי דעתי לכך שהוא אינו העבריין העיקרי או הוגה ביצוע העבירות, לא הגורם אשר עתיד היה להפיק את מירב הרווח מביצועו, ואינו בעל מומחיות בזיוף מסמכים. לצד זאת ציינתי את מידת הפגיעה הממשית בערכים המוגנים ממעשיו המצויה ברף הבינוני. עונשו נקבע ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות, קרוב לאמצע המתחם, תוך אימוץ הסדר הטיעון כאמור, בין היתר לאור עברו הפלילי המשמעותי, חלקו בעבירות ממין העניין.

23. לאחר בחינת כלל הנסיבות והפסיקה כמפורט לעיל ולאחר ששקלתי את מתחם הענישה אשר נקבע בעניינו של הנאשם 3 כעתירת המאשימה ביחס לעונש המאסר, ונתתי דעתי לכך שבעניינו של נאשם 3, על פי הסדר הטיעון בין הצדדים כאמור אף לא נגזר קנס. בשים לב לחלקו הגדול יותר של הנאשם בביצוע העבירות, ולמידת הפגיעה הרבה יותר בערכים המוגנים מביצועו על ידו ולחובת האמון שחב, ומבלי להתעלם מכך שהנאשם 3 הוא זה אשר ביצע את מעשה הזיוף בפועל, ואף הורשע בביצוע עבירה נוספת של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, מתחם הענישה ביחס לעונש המאסר בעניינו של הנאשם יקבע גבוה יותר מזה שנקבע בעניינו של הנאשם 3 - בין 8 ו- 24 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד מאסר על תנאי וקנס כספי (שלא הוטל על נאשם 3 בהסכמת הצדדים), שגם בו יש כדי להדגיש את חומרת מעשי הנאשם ואף ללמד כי אין רווח כספי לצד ביצוע עבירות מהסוג הנדון.

24. אשר למתחם הקנס, העבירות בביצוען הורשע הנאשם בוצעו ממניע כלכלי כך שקיימת חשיבות רבה גם בהטלת ענישה אשר תפגע בכיסו של הנאשם. בעת קביעת מתחם הקנס, נתתי דעתי לכלל הנסיבות המפורטות לעיל, ולצד זאת, לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם ולעובדה שעל פי דבריו לשירות המבחן הוא משלם מזונות ומכלכל

את ילדיו הקטינים. לא הוצגה כל ראיה לקושי כלכלי מיוחד לנאשם, אשר עובד כיועץ משכנתאות אצל בנו. בנסיבות אלה, בשים לב גם להתפרצות מגפת הקורונה המקשה באופן כלכלי על כלל המשק, מתחם הקנס יקבע בין 25,000 ₪ ו-60,000 ₪.

העונש הקונקרטי לנאשם

25. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות לחריגה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה אשר נקבע. הנאשם הוא יליד שנת 1971, פרוד פעם שנייה ואב ל-8 ילדים, 6 מתוכם קטינים. לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירה רלבנטית שעניינה מסירת ידיעה שאינה נכונה לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975, אך המדובר בהרשעה שהתיישנה (עבירה משנת 2004, הרשעה משנת 2007). בנסיבות אלה, המשמעות של הרשעתו הקודמת של הנאשם מצומצמת, הגם שאין להתעלם מכך שהמדובר בהרשעה רלבנטית, ומכך שנראה שעונש המאסר על תנאי שהוטל עליו אז לא הרתיעו מספיק, כך שעל הענישה בעניינו להיות קונקרטית וממשית. נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם נסקרו לעיל בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ועל ידי הסנגור בטיעון לעונש ובכללן מצבו המשפחתי, פטירת אחיו והאירוע המוחי שעבר אחיו השני, וטיפול לו נדרש כמו גם טיפול הנאשם באמו (ענ/1, ענ/2), והצורך לכלכל את ילדיו. אלה נשקלים על ידי בעת קביעת עונשו של הנאשם, כמו גם שקילת השפעת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, ככל שכזה ייגזר, על יקיריו.

26. הנאשם אמנם ניהל את משפטו עד לסיום פרשת התביעה, אך בחר בסופו של יום להודות ולטול אחריות למעשיו אף ללא כל הסדר טיעון עם המאשימה. בכך יש כדי ללמד על חרטה ונטילת אחריות, ואף להביא לחיסכון לא מבוטל בזמנו של בית המשפט. בתסקירים פורטה התרשמות שירות המבחן מהנאשם כמי שנוטל אחריות לביצוע העבירות, כשלמרות שלהתרשמות שירות המבחן לאורך שנים טשטש את גבולות החוק ונקט בעיוותי חשיבה באופן הנותן לגיטימציה למעשיו, והסביר לעצמו שאינו פוגע באדם ישירות, כיום חש בושה וחרטה, והוא בעל תובנה למעשיו והורתע מההליך המשפטי. גם אני התרשמתי כי הנאשם הפגין חרטה כנה בדבריו בעת הטיעון לעונש והודייתו, החרטה שהביע וחיסכון הזמן השיפוטי המסוים יזקפו לזכותו.

27. נתתי דעתי לגורמי הסיכון שציין שירות המבחן בעניינו של הנאשם, ובכללם חומרת העבירות ומהותן, קשייו בהצבת גבולות, ודפוסי הסתרה וקושי במתן אמון וקבלת סיוע מגופרודם חיצוניים במישור הרגשי והמקצועי. לצד זאת נתתי דעתי לגורמי הסיכון וביניהם יציבותו של הנאשם במסגרות שונות לאורך שנים, בפרט במסגרות תעסוקה, המחויבות והאחריות כלפיי תפקידיו התעסוקתיים וההוריים, מסוגלותו להעמיק בדפוסי חשיבתו והתנהלותו הבעייתיים והמוטיבציה שלו להשתלב בטיפול. חרף רצונו ופניותיו של הנאשם לשירות המבחן לשילוב בטיפול, כשבשל כך אף דחיתי את מועד הטיעון לעונש, הנאשם לא שולב בטיפול בשירות המבחן לאור משבר הקורונה, כפי שהבהיר שירות המבחן בתסקירו האחרון. הגם ששירות המבחן סבר כי הנאשם זקוק לטיפול, והגם שלא שולב בטיפול כאמור, בתסקיר השלישי פורט כי להתרשמות שירות המבחן פחת הסיכון במצבו. שירות המבחן ציין כי הנאשם מגויס לשיתוף פעולה, חווה הרתעה משמעותית מההליך המשפטי ומאז ביצע העבירות בתיק דנן לא ביצע עבירות נוספות, ערך שינוי תעסוקתי ומודע יותר לגורמי הסיכון במצבו. בנסיבות אלה המלצתו היא להותיר את הרשעתו של הנאשם על כנה בהעדר נזק לתעסוקתו, ולהשית עליו צו של"צ למשך 250 שעות לצד מאסר על תנאי.

28. שקלתי את המלצתו העונשית של שירות המבחן, שהיא כידוע המלצה בלבד ואינה מחייבת את בית המשפט ששיקוליו רחבים יותר. בראי חומרת העבירות שביצע הנאשם ונסיבותיהן, בשים לב לעיקרון ההלימה ומתחם הענישה שנקבע, ומשאינני מוצאת כי קמים במקרה זה שיקולי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה אשר נקבע, אינני מוצאת לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן חרף עתירת ההגנה לכך. יחד עם זאת, להתרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם הורתע מההליך דנן ומסוכנותו פחתה, כמו גם לרצונו ונכונותו להתגייס לטיפול ויתר הפרמטרים

המעידים על סיכויי השיקום שפורטו לעיל, ינתן משקל לקולא בעת מיקום הנאשם בגדרי מתחם הענישה, ואף בעת הכרעה האם נכון לגזור את עונשו מאחורי סורג ובריה בנסיבות. נתתי דעתי גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ומאז חקירתן, לעובדה שכתב האישום הוגש בשנת 2018, וגם לכך יינתן משקל בעת קביעת עונשו של הנאשם. הגם שלא בוסס קיומו של שיהוי ממשי הנופל לפתח המאשימה, יינתן משקל לחלוף הזמן והקושי הברור עבור הנאשם להתמודד משך שנים ארוכות עם החשדות והאישומים כנגדו.

29. בראי כלל המפורט לעיל, מצאתי להעמיד את עונש המאסר שייגזר על הנאשם קרוב לתחתית מתחם הענישה שנקבע בעניינו אך לא בתחתיתו, ל - 9 חודשי מאסר. בעת הכרעה האם לאפשר ריצוי העונש בעבודות שירות שקלתי את חשיבות האינטרס הציבורי בעבירות הנדונות, את חומרת העבירות, ואת חשיבות ההרתעה בעבירות אלה ובכללה הרתעת הרבים, בפרט לאור הקלות הבלתי נסבלת והפיתוי הרב שבביצוען (**עניין יצחקי, עניין אוחנה**, פסקה 32, רע"פ 1929/18 **אריאלי נ' מדינת ישראל** (26.4.2018) וע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר זיו** (23.2.2017)). בנוסף, שקלתי את דברי בית המשפט בע"פ 1656/16 **דוידוביץ נ' מדינת ישראל** (20.3.2017) לפיהם מסקנות דוח ועדת דורנר בקשר לאפקטיביות ההרתעה שלצד עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, על נימוקיהן, מוגבלות בכל הנוגע לעבירות כלכליות, בשים לב למאפייני העבירות הכלכליות והנאשמים בהן בדרך כלל (שם, פסקה 105).

30. לצד האמור, שקלתי גם את הנסיבות לקולא שפורטו, ובכלל זאת חלוף הזמן והחרטה הכנה שהביע הנאשם. בנוסף, את העונש שנגזר על נאשם 3 בהסכמה, ל - 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קרוב לאמצע מתחם הענישה שנקבע בעניינו, ואת העובדה שלחובתו עבר פלילי משמעותי כמפורט בגזר הדין בעניינו. בנוסף, נתתי דעתי שוב לכך שעל הנאשם 3 לא נגזר קנס בהסכמת הצדדים. בראי כלל המפורט לעיל, מצאתי כי ניתן במקרה מיוחד זה, על צבר נסיבותיו, לאפשר ריצוי עונשו של הנאשם בעבודות שירות לצד קנס כספי ומאסר על תנאי מרתיע, ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בבית החולים בלינסון ברח' ז'בוטינסקי 39, פתח תקווה. הנאשם יתייצב ביום 1.2.2021, שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת מס מוג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

ד. קנס בסך ₪ 40,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.2.2021. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן

המזכירות תעביר עותק גזר הדין למועצת יועצי המס בהתאם לסעיף 34(א) לחוק הסדרת העיסוק בייצוג על ידי יועצי מס, התשס"ה-2005

ניתן היום, ב' טבת תשפ"א, 17 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.